

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 7C/105/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711206894
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Radačovský
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2013:8711206894.15

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad samosudcom JUDr. Miroslavom Radačovským v právnej veci navrhovateľky: Q.. Ľ. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., Š. XX, zast. JUDr. Petrom Berníkom, advokátom so sídlom Poprad, Karpatská 3256/15 proti odporcovi: Podtatranské noviny, vydavateľské družstvo, so sídlom Popradské nábrežie 17, Poprad, IČO: 31 669 654, zast. JUDr. Andrejom Patakym, advokátom, so sídlom Kežmarok, Baštová 6, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi trovy konania v sume 1.381,13 eur, z toho sumu 319,50 eur za súdne poplatky a sumu 1.061,63 eur za trovy právneho zastúpenia, všetko právnenému zástupcovi odporcu JUDr. Andrej Patakym, AK Kežmarok v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka návrhom zo dňa 6.6.2011 ktorý bol súdu doručený dňa 8.6.2011 domáhala sa vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia uverejniť na prvej strane ním vydávaného denníka Podtatranské noviny, typom a veľkosťou písma rovnakou akou bol uverejnený príspevok niekdajšieho predsedu predstavenstva Š. M. vo vydaní týždenníka zo dňa 8.2.2011 ospravedlnenie tohto znenia:

Vážení čitatelia,

Podtatranské noviny na svojich stránkach viac ako päťdesiat rokov prinášali nielen informácie z diania v regióne, ale aj kritické či rôzne iné názory, ktorými občania reagovali na kladné i záporné javy každodenného života. Podtatranské noviny sa venovali i kontroverzným, ale vážnym témam, ktoré sa našich čitateľov bytostne, keďže sa dejú priamo v regióne, dotýkajú. Určite preto boli najčítanejšími novinami v celom regióne.

Takým bol i článok „Aké je to svedomie?“ a následná diskusia k téme a názory občanov, ktorí sa nestotožnili, resp. stotožnili s pisateľom tohto článku. Zákazom uverejňovať i ďalšie názory, ktoré s témou súviseli a ktoré do redakcie zaslali čitatelia, mestá a obce, vydavateľ Podtatranských novín, obmedzil právo občanov na slobodu názorov a ich prejav a zaviedol bezprecedentnú cenzúru, čím porušil Ústavu SR a medzinárodné dohovory z oblasti občianskych práv a slobôd a slobody tlače.

Šéfredaktorka novín, hoc žiaden zákon neporušila a postupovala v súlade s tlačovým zákonom, ostatnými právnymi normami i etickými zásadami žurnalistiky, bola predchádzajúcim predsedom

predstavenstva vydavateľského družstva Podtatranské noviny JUDr. Š. M. neprávom hrubo osočená, označená za zlyhavší ľudský faktor. PhDr. L. R. sa za tieto vyjadrenia ospravedľujeme.

Súčasne sa ospravedľujeme i čitateľom, ktorí do redakcie novín zaslali svoje názory a tie v dôsledku cenzúry nastolenej predchádzajúcim predstavenstvom neboli uverejnené.

Mgr. Peter Duda, predseda predstavenstva

a zaplatiť navrhovateľke náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 30.000,- eur a náhradu trov konania.

Navrhovateľka podaním zo dňa 25.4.2012 ktoré bolo súdu doručené dňa 27.4.2012 navrhla zmenu petitu žaloby tak, aby súd uložil odporcovi povinnosť v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia uverejniť na vlastné náklady na prvej strane ním vydávaného týždenníka Podtatranské noviny, typom a veľkosťou písma rovnakou ako bol uverejnený príspevok niekdajšieho predsedu predstavenstva JUDr. Š. M. vo vydaní týždenníka zo dňa 8.2.2011 ospravedlnenie tohto znenia:

Vážený čitateľa,

predstavenstvo Podtatranských novín, vydavateľstvo Poprad, sa ospravedľuje Q.. L. R., bývalej šéfredaktorky týždenníka Podtatranské noviny za vyjadrenie „Žiaľ, v uvedenom prípade zlyhal ľudský faktor a šéfredaktor novín zverejnil, to, čo v týchto novinách nemalo byť zverejnené“, uvedené v týždenníku Podtatranské noviny dňa 8.2.2011, ktorým bola hrubo znevážená profesionálna, spoločenská i občianska povesť Q.. L.Y. R..

Predstavenstvo Podtatranských novín konštatuje, že Q.. L. R. uverejnením článku „Aké je to svedomie?“ nezlyhala ani profesionálne, ani ľudsky a postupovala v súlade so Štatútom spoločnosti, rešpektujúc demokratické zásady Slovenskej republiky, právo občanov, čitateľov týždenníka, na slobodu prejavu i zásady žurnalistickej petity.

X.. Q. U. predseda predstavenstva

Toto ospravedlnenie je odporca povinný v rovnakej lehote uverejniť aj v elektronickom vydaní týždenníka Podtatranské noviny na adrese www.podtatranske-noviny.sk a zaplatiť navrhovateľke do 15 dní po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 30.000 eur a náhradu trov konania.

Podľa § 95 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania.

Zmenený návrh treba ostatným účastníkom konania doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

Súd na pojednávaní konanom dňa 22.10.2012 za prítomnosti účastníkov konania pripustil zmenu petitu návrhu v znení ako je to vyššie citované.

Navrhovateľka svoj návrh zdôvodnila tým, že odporca je vydavateľom regionálneho týždenníka Podtatranské noviny (ďalej len týždenník), ktorý publikuje články rôzneho druhu zaoberajúce sa problematikou podtatranského regiónu, pričom periodikum nie je tematický ani odborne vymedzené ani obmedzené. Elektronická podoba týždenníka je zverejňovaná na internetovej sieti, na

adrese www.podtatranske-noviny.sk, takže elektronická podoba má širokú publicitu, je nadregionálna, celosvetovo prístupná, čo výrazne zvyšuje dosah a možné dôsledky informácií v ňom zverejnených.

Navrhovateľka bola dlhoročnou pracovníčkou odporcu a od roku 1996 do februára 2011 zastávala funkciu šéfredaktora tohto týždenníka.

Ďalej vo svojom návrhu udáva, že pracuje v Podtatranskom regióne ako redaktorka rôznych periodík viac než 35 rokov, je preto známou, nie len širokej čitateľskej obci ale keďže pri výkone svojej profesie prichádzala do styku s predstaviteľmi všetkých štátnych i regionálnych orgánov, združení i s podnikateľskými subjektami, bola poslankyňou mestského zastupiteľstva, patrí medzi všeobecne známe osobnosti tohto regiónu. Ako profesionálny novinár viazaný platnými právnymi predpismi, stavovským kódexom a morálnymi normami, vždy rešpektovala zásady novinárskej etiky, ktoré na prvé miesto kladú objektivitu pri prezentácii témy - dať možnosť vyjadriť sa k prezentovanej téme všetkým subjektom, ktorý potrebujú vyjadriť sa pociťujú. Navrhovateľka plne rešpektovala práva občanov, tohto štátu na slobodu prejavu, teda názory slobodne rozširovať a to bez ohľadu na to, či s takými to názormi sa ako redaktorka stotožňuje alebo nie. Povest' nezávislej a objektívnej novinárky si budovala po celú dobu pôsobenia v tejto profesii a to nie len v podtatranskom regióne ale v rámci celej Slovenskej republiky. Po celú dobu však pôsobila aj v rôznych profesných združeniach a preto je v novinárskej obci celoštátne známa.

Ďalej uviedla, že dňa 11.1.2011 bol v týždenníku Podtatranské noviny uverejnený článok prispievateľa „Aké je to svedomie?“ a tento článok nebol článkom redakčným ale článkom, ktorý zaslal prispievateľ a preto tento článok nevyjadroval názor vydavateľa ani názor šéfredaktora ale bol vyjadrením názoru prispievateľa. Uvedený článok podľa tvrdenia navrhovateľky vyvolal medzi čitateľmi Podtatranských novín veľkú odozvu a redakcia dostala množstvo ohlasov na tento článok a to ohlasov, a názorov, ktoré s týmto článkom súhlasili, ako aj názorov, ktoré vyslovovali nesúhlas s názorom prispievateľa tohto článku. Navrhovateľka hodlala všetky s článkom súhlasiace i nesúhlasiace články uverejniť avšak vtedajší predseda predstavenstva F. Š. M. dňa 28.1.2011 zaslal navrhovateľke email, v ktorom ju žiadal o okamžité zastavenie akýchkoľvek ďalších reakcií a článkov v Podtatranských novinách na túto tému do rozhodnutia predstavenstva a kontrolnej komisie družstva o celej záležitosti.

Dňa 8.2.2011 uverejnil odporca v ňom vydávanom týždenníku príspevok niekdajšieho predsedu predstavenstva F. Š. M. v znení:

Vážení čitatelia,

touto formou ako členské mestá a obce vydavateľského družstva Podtatranské noviny chceme reagovať na články uverejnené v posledných troch vydaniach Podtatranských novín, najmä na článok „Aké je to svedomie“. Podtatranské noviny sa vždy snažili byť novinami, ktoré objektivne a nezaujato informovali o dianí v našom regióne, a preto si získali aj svojich čitateľov a za týmto účelom ich mestá a obce založili. Takže do týchto novín rozhodne nepatrí vyššie uvedený článok a následná diskusia na túto tému. Ako zástupcovia novín sme nikdy nerobili kontrolu toho, čo bude v týchto novinách uverejnené a bolo to výsostné právo šéfredaktora novín. Žiaľ, v uvedenom prípade zlyhal ľudský faktor a šéfredaktor novín zverejnil to, čo v týchto novinách nemalo byť zverejnené. Ak niekto chce o danej téme diskutovať, má na to právo, nech však využije iný spôsob a miesto diskusie ako Podtatranské noviny, ktoré svojím zameraním majú plniť inú úlohu ako vyvolávať rozporuplné reakcie medzi jeho čitateľmi a obyvateľmi nášho regiónu. Vzhľadom na uvedené sa chcem ospravedlniť všetkým čitateľom Podtatranských novín, ale aj tým, ktorí právom boli dotknutí obsahom uvedeného článku. Podtatranské mestá a obce ako majitelia týchto novín prijímú také opatrenia, aby sa takáto situáciu už nezopakovala.

F. Š. M., predseda predstavenstva, v.d. Podtatranské noviny.

Navrhovateľka tvrdí, že veta použitá v tomto článku „žiaľ v uvedenom prípade zlyhal ľudský faktor a šéfredaktor novín zverejnil to, čo v týchto novinách nemalo byť zverejnené“ je zavádzajúca. V

nej obsiahnuté tvrdenia nemajú oporu v žiadnom z právnych predpisov ani v Štatúte družstva, ktorý ako navrhovateľka už uviedla, nevymedzuje ani pozitívne ani negatívne témy alebo okruhy tém, ktoré majú byť - nemajú byť v Podtatranských novinách zverejňované. Zverejnený článok bol článkom prispievateľa, vyjadroval názory svojho pisateľa, obyvateľa regiónu a týkal sa problémov, ktoré sú aktuálne v regióne pre obyvateľov, ktorého sú Podtatranské noviny prioritne určené o čom svedčí množstvo ohlasov zaslaných redakcii najmä obyvateľmi podtatranského regiónu. Navrhovateľka zastáva názor, že uverejnenie tohto článku bolo v súlade so zameraním odporcom vydávaného týždenníka. Tvrdenie, že navrhovateľka ako šéfredaktor týždenníka zverejnila to, čo v tomto týždenníku nemalo byť zverejnené, je nepravdivé. Toto tvrdenie odporcu vyvoláva v odbornej novinárskej obci i u všetkých čitateľov predstavu, že navrhovateľka zverejnila nepravdivú, amorálnu alebo inak závadnú informáciu, teda že navrhovateľka si počínala ak už nie priamo v rozpore s Ústavou SR a iným zákonmi, nuž minimálne v rozpore s novinárskou etikou. Uverejnením tejto nepravdivej, navrhovateľkou osočujúcej informácie, odporca vážnym spôsobom znížil jej profesijnú i občiansku dôstojnosť.

Skutočnosť, že vydanie Podtatranských novín zo dňa 8.2.2011 bolo zverejnené na internete výrazne zvyšuje spoločenskú nebezpečnosť počínu odporcu a negatívne následky jeho konania na dôstojnosť a občiansku česť navrhovateľky. Navrhovateľka je ďalej toho názoru, že povolanie novinára patrí do oblastí povolaní, v ktorých okrem odborných znalostí je mimoriadne dôležitá jeho profesná a občianska česť, a preto každé čo i len verejne vznesené podozrenie a tým viac obvinenie, že novinár porušil novinársku etiku má pre postihnutého ďalekosiahle dôsledky v jeho profesnom živote.

Navrhovateľka teda tvrdí, že konaním odporcu došlo k neoprávnenému zásahu do jej práva na ochranu osobnosti a konaním odporcu bola v značnej miere znížená jej vážnosť a profesná úroveň.

Navrhovateľka ďalej uviedla, že prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 17.4.2011 požiadala odporcu aby sa za jeho výroky zverejnené v podtatranských novinách zo dňa 8.2.2011 ospravedlnil, čo však odporca odmietol.

Na pojednávaní vykonaných dňa 22.10.2012 ako aj 19.11.2012 navrhovateľka zotrvala na podanom návrhu, pričom naviac uviedla, že po zverejnení článku dňa 8.2.2011, ktorý je predmetom žaloby, volali jej kolegovia a známi s tým, že čo sa jej stalo. Mala aj telefonáty, takého rázu, že „tešili sa z toho“, že takýto článok bol zverejnený. Teda reagovali na tento článok škodoradostne, a toto ťažko znášala rodina, predovšetkým jej manžel. Aj napriek tomu, že v tomto článku nie je uvedené výslovne jej meno, verejnosť vedela o tom, že ide o ňu, pretože v čase zverejnenia článku bola šéfredaktorkou uvedeného denníka a z tejto funkcie bola odvolaná až dňa 9.3.2011. Šéfredaktorkou tohto týždenníka bola 17 rokov a podľa jej tvrdenia ju široká verejnosť poznala ako serióznou šéfredaktorku a výrok, že profesionálne zlyhala ju veľmi poškodil.

Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu zo dňa 24.10.2011 považuje návrh na začatie súdneho konania o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej škody za neopodstatnený a žiada návrh v plnom rozsahu zamietnuť. Podstatou tohto jeho tvrdenia je skutočnosť, že zverejnenie článku zo dňa 11.1.2011 pod názvom „Aké je to svedomie?“ považovalo vedenie vydavateľského družstva za počínanie v rozpore so zákonom, nakoľko jeho uverejnením mohla byť uskutočnená podstata tr. činu hanobenia národa rasy a presvedčenia v zmysle § 423 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona. Odporca tvrdí, že je zrejmé, že zo strany navrhovateľky došlo k pochybeniu ako zodpovedného pracovníka a v dôsledku toho bolo uverejnené ospravedlnenie, ktorým sa vydavateľ ospravedlnil, za pochybenie navrhovateľky ako šéfredaktorky, ktorý rozhodol o publikácii rozporuplného článku. Odporca ďalej tvrdí, že článok zo dňa 8.2.2011 neobsahoval žiadne klamlivé tvrdenie o navrhovateľke, nakoľko poukazoval len na jej pracovné pochybenie, ku ktorému došlo a tým pádom nie je možné toto ospravedlnenie považovať za vyhlásenie ktoré by bolo v rozpore s ustanovením §§ 11 OZ a ktoré by bolo spôsobilé privodiť navrhovateľke akúkoľvek ujmu.

Ďalej vo svojom vyjadrení zo dňa 14.11.2012 opakovane navrhuje návrh v celom rozsahu zamietnuť pričom tvrdí, že zverejnenie článku zo dňa 8.2.2011 neobsahuje žiadne nepravdivé tvrdenie o

navrhovateľke. Poukazuje len na jej reálne pochybenie a tým pádom takýto článok vôbec ani nebol spôsobilý privodiť navrhovateľke akúkoľvek ujmu. V tomto článku nebolo výslovne uvedené meno navrhovateľky, dokonca tam nie je ani uvedené, že by zlyhala samotná šéfredaktorka ako človek, ale jedná sa o všeobecné konštatovanie a nie o jednostrannú kritiku.

Odporca tvrdí, že navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala svoje tvrdenia spočívajúce v tom, že publikovaním predmetného článku bola vážnym spôsobom znížená jej profesijná i občianska dôstojnosť. Pričom poukazuje na tú skutočnosť, že aj v súčasnosti pracuje v novinárskej oblasti, má stály príjem a teda zverejnenie tohto článku ju neovplyvnilo ani v profesnej činnosti. Odporca vyslovil názor, že dôvodom podania návrhu nie je ani tak zverejnenie článku zo dňa 8.2.2011 ako to, že navrhovateľka je nespokojná s tým, že bola odvolaná z funkcie šéfredaktorky.

Súd po vykonanom dokazovaní rozsudkom č.k. 7C/105/2011-126 zo dňa 19. 11.2012 rozhodol tak, že odporca je povinný v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku uverejniť na vlastné náklady na prvej strane ním vydávaného týždenníka Podtatranské noviny, typom a veľkosťou písma rovnakou akou bol uverejnený príspevok niekdajšieho predsedu predstavenstva F.. Š. M. vo vydaní týždenníka zo dňa 8.2.2011 ospravedlnenie tohto znenia:

Vážení čitatelia,

predstavenstvo Podtatranských novín, vydavateľské družstvo Poprad sa ospravedlňuje Q.. L. R., bývalej šéfredaktorky týždenníka Podtatranské noviny za vyjadrenie „Žiaľ, v uvedenom prípade zlyhal ľudský faktor a šéfredaktor novín zverejnil to, čo v týchto novinách nemalo byť zverejnené“, uvedené v týždenníku Podtatranské noviny dňa 8.2.2011, ktorým bola hrubo znevážená profesionálna spoločenská i občianska povesť Q.. L.Y. R..

Toto ospravedlnenie je odporca povinný v rovnakej lehote uverejniť v elektronickom vydaní týždenníka Podtatranské noviny na adrese www.podtatranske-noviny.sk.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke do 15 dní od právoplatnosti rozsudku náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 8.000 eur a nahradiť trovy konania v tej istej lehote vo výške 966 eur za zaplatený súdny poplatok.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Podstatou tohto rozsudku bolo právne a skutkové konštatovanie okresného súdu, že použitie pojmu „zlyhal ľudský faktor a šéfredaktor zverejnil to, čo v novinách nemalo byť zverejnené“ vyvolalo, resp. bolo spôsobilé vyvolať vo verejnosti názor, ktorým bola znížená česť žalobkyne v odborných kruhoch, v kruhoch žurnalistov. Súd ďalej konštatoval, že bolo preukázané to, že na verejnosti bolo všeobecne známe, že šéfredaktorkou týždenníka Podtatranské noviny bola žalobkyňa, t.j. bez ohľadu na to, či v tomto článku bolo použité jej meno a priezvisko. Z listinných dôkazov a z výpovede svedkov vypočutých v konaní mal súd za preukázané, že zverejnenie článku zo dňa 8.2.2011 vo vzťahu k žalobkyni vyvolalo všeobecný ohlas, pričom skutočnosť je taká, že na použitie pojmu uverejneného v článku „zlyhal ľudský faktor“ je ohlas rozporuplný. Súd preto považoval zverejnenie článku zo dňa 8.2.2011 za zásah do práv osobnosti žalobkyne, lebo došlo k zníženiu vážnosti žalobkyne v spoločnosti. Zásah mal značnú intenzitu a preto súd uzavrel, že je dôvodné priznať žalobkyni i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

V dôsledku odvolania žalovaného Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 3Co79/2013-186 zo dňa 11.9.2013 zrušil rozsudok Okresného súdu Poprad okrem výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Zrušil uznesenie o povinnosti žalovaného zaplatiť náhradu trov štátu a taktiež zrušil uznesenie o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok 966 eur za podané odvolanie a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania, hlavne výsluchov svedkov v zmysle ustanovenia § 132 OSP, podľa ktorého súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo z konania najavo včítane toho čo uviedli účastníci. Krajský súd dospel k záveru, že neprávne vyhodnotenie dôkazov spôsobilo, že rozhodnutie súdu I. stupňa nie je vecne správne.

Krajský súd tento záver opiera o tie skutočnosti, že v priebehu konania nebolo spochybnené ani vyvrátené, aby vtedajší predseda predstavenstva žalovaného nebol zverejnil článok v týždenníku podtatranské noviny, ktorý je uvedený vo výroku rozsudku I. stupňa s citáciou: „žiaľ v uvedenom prípade zlyhal ľudský faktor a šéfredaktor novín zverejnil to , čo v týchto novinách nemalo byť zverejnené.“

Ako však vyplýva z obsahu spisu v prejednávanej veci je nepochybné, že v článku zverejnenom v týždenníku Podtatranské noviny, dňa 8.2.2011 (ďalej len sporný článok) nebolo zverejnené meno a priezvisko žalobkyne. Obsahom sporného článku bolo ospravedlnenie sa čitateľom a tým, ktorí boli uverejnením článku „ Aké je to svedomie?“ na svojich právach dotknutí. Obsah článku neobsahoval žiadne nepravdivé tvrdenia o žalobkyňi. Podľa názoru krajského súdu relevantným sa zdá byť preto potreba hodnotiť celý sporný článok (vo forme publicistického úkonu) v kontexte a nemožno posudzovať len jednotlivo vytrhnutý výrok , alebo vetu: „ žiaľ v uvedenom prípade zlyhal ľudský faktor a šéfredaktor novín zverejnil to, čo v týchto novinách nemalo byť zverejnené“. V tomto smere sa javí byť dôležitým pre úvahu o legitímnom zverejnení článku aj skúmanie motívu jeho zverejnenia. Ak by súd I. stupňa hodnotil sporný článok komplexne a nezameral by sa len na jednu vetu vytrhnutú z kontextu článku, musel by dôjsť k záveru, že obsahom sporného článku bol cieľ vydavateľa ospravedlniť sa svojim čitateľom a tým, ktorí boli obsahom článku „ Aké je to svedomie?“ ako aj obsahom nasledujúcej reakcie na tento článok dotknutí.

Súd na pojednávaní konanom dňa 6. 11.2013 vypočul svedka F.. Š. M., autora sporného článku, ktorý uviedol, že zámerom článku nebolo poškodiť šéfredaktorku ale cieľom článku bolo ospravedlniť sa cirkvi a osobám , ktoré boli menované v tomto článku a zároveň aj širokej čitateľskej verejnosti.

V zmysle § 226 OSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je súd I. stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Ako je zrejmé z vyššie citovaného záveru odvolacieho súdu sporný článok nesledoval to, aby zasiahol do práv na ochranu osobnosti žalobkyne ale bol zameraný na to, aby došlo k ospravedlneniu sa svojim čitateľom, ktorí boli obsahom tohto článku dotknutí.

V tomto smere vypovedal aj svedok F.. Š. M..

Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Predpokladom úspešné uplatnenia práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmy na právach chránených ustanoveniami § 11 a násl. Občianskeho zákonníka.

Obe náležitosti musia byť splnené aby vznikol právny vzťah , ktorého obsahom je právo domáhať sa ochrany podľa § 11 OZ.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, prečítaním listinných dôkazov a to, týždenníka Podtatranských novín zo dňa 11.2.2011, konkrétne článku „ Aké je to svedomie“ na strane 5 tohto týždenníka, prečítaním týždenníka Podtatranské noviny zo dňa 18.1.2011 a to konkrétne článku Ohlasy na strane 12 tohto týždenníka, prečítaním týždenníka Podtatranské noviny zo dňa 25.1.2011 a to konkrétne článkov Ohlasy, „ Kto je bez viny nech hodí do mňa kameňom“, „ Stačí tak málo: odluka štátu od cirkvi a ľudia sa prestanú urážať“, týždenníka Podtatranské noviny, zo dňa 8.2.2011 a to konkrétne ospravedlnenia na strane 4 tohto týždenníka, zápisnice z rokovania členskej schôdze zo dňa 21.2.2011 úplné znenie stanov Podtatranské noviny, vydavateľstvo družstva zo dňa 26.8..2009, oznámenie o rozhodnutí členskej schôdze zo dňa 21.2.2011 o odvolaní šéfredaktora, uznesenia z členskej schôdze z 21.2.2011, písomného podania navrhovateľky predsedovi predstavenstva družstva zo dňa 4.3.2011, zápisu zo zasadnutia predstavenstva a kontrolnej komisie zo dňa 31.1.2011 , lekársym potvrdením X.. F.Á. Š. zo dňa 24.4.2012, emailu zaslaných navrhovateľke dňa 28.2.2011, 11.3.2011, výsluchom svedkov E.. Q. A., E.. F. X., E.. X. S., L. S., F.. V. Z., informáciou o cenách humanistov spoločnosťou Prometheus, E.. Q. U., výsluchom svedka F.. Š. M.E.O.L. a predovšetkým uznesením Krajského súdu Prešove č.k. 3Co79/2013 dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že došlo k zásahu do práv na ochranu osobnosti žalovanej, preto návrh zamietol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie cit. právnej úpravy podľa zásady úspechu vo veci. Úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania spolu v sume 1.381,13 eur, a to za súdne poplatky, ktoré mu v tomto konaní vznikli, v sume 319,50 eur a za trovy právneho zastúpenia v sume 1.061,63 eur. Náhrada trov konania za súdne poplatky bola priznaná konkrétne: za elektronické podania v sume 4,50 eur podľa I. výroku uznesenia č.k. 7C/105/2011-148 z 1.3.2013, za odvolanie voči 1. a 3. výroku rozsudku č.k. 7C/105/2011-126 zo dňa 19.11.2012 v sume 306,- eur a za elektronické podania v sume 9,- eur podľa uznesenia č.k. 7C/105/2011-231 zo dňa 2.12.2013. Odmena za 1 úkon právnej služby bola priznaná za jednotlivé úkony (okrem 7. a 8. úkonu) podľa § 10 ods. 8 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení účinnom od 1.6.2010 a rovnako aj od 1.7.2013, a to v sume po 91,29 eur za tarifnej hodnoty 2.000,- eur, keďže predmetom sporu bola ochrana osobnosti spojená s náhradou nemajetkovej ujmy. Za 7. a 8. úkon patrí odporcovi odmena v zmysle § 10 ods. 1 cit. vyhlášky v znení účinnom do 30.6.2013 za oba úkony z hodnoty odvolania, t.j. za 7. úkon v základnej sadzbe po 51,45 eur (zo sumy 966,- eur) a za 8. úkon v základnej sadzbe po 16,60 eur (zo sumy 18,12 eur). Trovy právneho zastúpenia boli priznané za jednotlivé úkony právnej služby vykonané do 30.6.2013 v zmysle § 14, § 15, § 16 ods. 3 a 4 a § 17 ods. 1 cit. vyhlášky v znení účinnom do 30.6.2013 a za úkony právnej služby vykonané od 1.7.2013 v zmysle § 13a, § 15, § 16 ods. 3 a 4 a § 17 ods. 1 cit. vyhlášky v znení účinnom od 1.7.2013.

Súd priznal odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.061,63 eur za tieto úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia 24.10.2011 po 91,29 eur + režijný paušál 7,41 eur, čo je spolu 98,70 eur, 2. účasť na nemeritórnom pojednávaní súdu dňa 11.1.2012 po 22,82 eur (čo je 1-ina zo sumy 91,29 eur) + režijný paušál 7,63 eur + náhrada cestovných výdavkov za cestu z Kežmarku do Popradu a späť v sume 7,88 eur s použitím osobného motorového vozidla zn. BMW 320d, pri počte 30 km, cene PHM 1,395 eura /1 liter, spotrebe 5,7 litra/100 km a pevnej sadzbe 0,183 eur + náhrada za stratu času v sume 25,42 eur za 2 začaté polhodiny po 12,71 eur, čo je spolu 63,75 eur, 3. účasť na meritórnom pojednávaní súdu dňa 16.4.2012 po 91,29 eur + režijný paušál 7,63 eur + náhrada cestovných výdavkov za cestu z Kežmarku do Popradu a späť v sume 8,01 eur s použitím osobného motorového vozidla zn. BMW 320d, pri počte 30 km, cene PHM 1,472 eura /1 liter, spotrebe 5,7 litra/100 km a pevnej sadzbe

0,183 eur + náhrada za stratu času v sume 25,42 eur za 2 začaté polhodiny po 12,71 eur, čo je spolu 132,35 eur, 4. účasť na meritórnom pojednávaní súdu dňa 22.10.2012 po 91,29 eur + režijný paušál 7,63 eur + náhrada cestovných výdavkov za cestu z Kežmarku do Popradu a späť v sume 8,- eur s použitím osobného motorového vozidla zn. BMW 320d, pri počte 30 km, cene PHM 1,468 eura /1 liter, spotrebe 5,7 litra/100 km a pevnej sadzbe 0,183 eur + náhrada za stratu času v sume 25,42 eur za 2 začaté polhodiny po 12,71 eur, čo je spolu 132,34 eur, 5. účasť na meritórnom pojednávaní súdu dňa 19.11.2012 po 91,29 eur + režijný paušál 7,63 eur + náhrada cestovných výdavkov za cestu z Kežmarku do Popradu a späť v sume 7,96 eur s použitím osobného motorového vozidla zn. BMW 320d, pri počte 30 km, cene PHM 1,442 eura /1 liter, spotrebe 5,7 litra/100 km a pevnej sadzbe 0,183 eur + náhrada za stratu času v sume 25,42 eur za 2 začaté polhodiny po 12,71 eur, čo je spolu 132,30 eur, 6. odvolanie zo dňa 11.2.2013 voči rozsudku súdu prvého stupňa z 19.11.2012 po 91,29 eur + režijný paušál 7,81 eur, čo je spolu 99,10 eur, 7. odvolanie zo dňa 15.3.2013 voči uzneseniu o zaplatení súdneho poplatku za odvolanie z 1.3.2013 po 25,73 eur (čo je 1-ica zo sumy 51,45 eur) + režijný paušál 7,81 eur, čo je spolu 33,54 eur, 8. odvolanie zo dňa 15.3.2013 voči uzneseniu o zaplatení trov štátu z 1.3.2013 po 8,30 eur (čo je 1-ica zo sumy 16,60 eur) + režijný paušál 7,81 eur, čo je spolu 16,11 eur, 9. účasť na meritórnom pojednávaní odvolacieho súdu dňa 11.9.2013 po 91,29 eur + režijný paušál 7,81 eur + náhrada cestovných výdavkov za cestu z Kežmarku do Prešova a späť v sume 43,53 eur s použitím osobného motorového vozidla zn. Mazda 5, pri počte 170 km, cene PHM 1,405 eura /1 liter, spotrebe 5,2 litra/100 km a pevnej sadzbe 0,183 eur + náhrada za stratu času v sume 78,06 eur za 6 začatých polhodín po 13,01 eur, čo je spolu 220,69 eur, 10. účasť na meritórnom pojednávaní súdu dňa 6.11.2013 po 91,29 eur + režijný paušál 7,81 eur + náhrada cestovných výdavkov za cestu z Kežmarku do Popradu a späť v sume 7,63 eur s použitím osobného motorového vozidla zn. Mazda 5, pri počte 30 km, cene PHM 1,373 eura /1 liter, spotrebe 5,2 litra/100 km a pevnej sadzbe 0,183 eur + náhrada za stratu času v sume 26,02 eur za 2 začaté polhodiny po 13,01 eur, čo je spolu 132,75 eur.

Súd nepriznal odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia za úkon písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie zo 14.11.2012, pretože bolo podané do súdneho spisu pred nariadeným pojednávaním vo veci na deň 19.11.2012, za ktorý úkon bola odporcovi priznaná náhrada trov za právne zastúpenie a podľa názoru súdu nič nebránilo právnomu zástupcovi odporcu obsah písomného vyjadrenia predniesť na pojednávaní súdu dňa 19.11.2012, keďže na pojednávaní prítomný bol. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že nejde o účelne vynaložené trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje na nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že po :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo výkon exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.